

תת"ע 2007/10/23 - מוצטפא אלחרוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2007-10-23 מדינת ישראל נ' אלחרוב
תיק חיצוני: 11500779621

לפני מבקש נגד משיבה
כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מוצטפא אלחרוב
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 21.01.2024.

2. כנגד המבקש הוגש דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 11500779621 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 10.08.2022 של אי ציות להוראות שוטר שהזדהה על ידי הצגת תעודת מינוי בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

3. ביום הדין לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 30 ימים; פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש הוא לא קיבל את הדוח. כמו כן טען כי סיכויי ההגנה שלו גבוהים ואי קבלת הבקשה תגרום לו עיוות דין.

5. לטענת המשיבה דין הבקשה להדחות משום שהמבקש לא ציין מתי נודע לו אודות גזר הדין בעוד החוק מאפשר להגיש בקשה זו תוך 30 ימים מהיום בו נודע לו על גזר הדין.

6. עוד טענה המשיבה כי הדוח הפנימי וההזמנה לדין נשלחו לכתובתו הרשומה של המבקש במועדים שונים וחזרו בציון לא נדרש.

דין והכרעה

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת

עמוד 1

ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

11. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

12. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18 **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

13. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

14. על פי אישורי המסירה שצירפה המאשימה לתגובתה, הדוח הפנימי המתאר את אכיפת העבירה וכן ההזמנה לדין נשלחו לכתובתו הרשומה של המבקש "צור בחר 0 ת"ד 73880" וחזרו בציון ההערה "לא נדרש" בתאריכים 06.10.2022 ו- 03.12.2023.

15. לפיכך אני קובעת כי מתקיימת חזקת מסירה והמבקש לא עמד בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו.

16. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

17. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

18. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

19. טענות הנאשם כי סיכויי ההגנה שלו גבוהים ועשויים לשנות את תוצאות הכרעת הדין נטענו בעלמה ללא כל תימוכין. בנוסף, נוכח חומרת העבירה בה הורשע המבקש אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

20. כמו כן, טענת המבקש כי לאוטובוס עלה אזרח שהעיר לו על כך שצפר, אינה עולה בקנה אחד עם המתואר בדוח הפנימי שערך השוטר מוטי מן. לפי דוח זה, השוטר עלה לאוטובוס, הזדהה באמצעות תעודת מינוי ודרש מהמבקש להזדהות בפניו, בעוד שזה סירב להזדהות.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

21. לפיכך, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"ד, 15 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

